

רע"פ 1596/16 - סלימאן מוחתסב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 1596/16

כבוד השופט ח' מלצר
סלימאן מוחתסב

לפני:
ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
מרכז לוד (כב' השופטים: הנשיא א' טל, ד' מרשק-מרום
וד"ר ש' בורנשטיין) מתאריך 26.01.2016, ב-עפ"ג
40816-07-15

בשם המבקש: עוזי יוסי זילברברג

ההחלטה

1. בפני בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי מרכז לוד (כב' השופטים: א' טל (נשיא), ד'
מרשק-מרום וד"ר ש' בורנשטיין) ב-עפ"ג 40816-07-15, במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דין של בית
משפט השלום בראשון לציון (כב' השופט א' הימן), ב-ת"פ 26676-09-13.

במסגרת גזר הדין הושטו על המבקש העונשים הבאים: 24 חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו (בין התאריכים:
27.08.2013-27.09.2013), 9 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שחררו לא יעבור עבירה
נגד רכוש מסווג פשע, ו-5 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שחררו לא יעבור עבירה נגד
רכוש מסווג עוון).

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

אבי את הנתונים הנדרשים להכרעה בבקשתה.

רקי

2. بتاريخ 23.09.2014, אהאב ספיאן (להלן: ספיאן), והמבקש הורשו, על פי הודהתם במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, הכלל אחד עשר אישומים, ואשר תמציתו מפורט להלן:

(א) האישומים הראשוני, החמישי, השישי, השמיני והתשיעי יוחסו לספיאן בלבד.

(ב) באישום השני נטען כי بتاريخ 26.08.2013, המבקש החזיק בכרטיס חייב מזויף, שעל גבו מוטבע מספר מסויים, ואילו בפס המגנטី שבו צרובים פרטיים פרטיים חייב במספרו אחר. בהמשך נטען כי המבקש החזיק בתוך רכב מסווג שברולט רכוש שהושג בפשע, ואשר נרכש באמצעות כרטיסי חייב מזויפים על ידי ספיאן ואחרים, שזהותם אינה ידועה למשיבת, כמפורט באישומים השלישי והרביעי שבכתב האישום. בכתב האישום המתוקן נטען עוד כי בסמוך למתואר לעיל, נמצאה על ידי אזרח תעודה זהה מזויפת על שמו של נبيل מוחatab, ובזה תמנתו של המבקש, אשר זיהופה עבר המבקש בידי אחר, שזהותו אינה ידועה למשיבת. לפי הנטען, בתוך תעודה זהה הנ"ל היו שלושה כרטיסי חייב מזויפים, שפרטיהם צוינו בכתב האישום המתוקן.

(ג) באישום השלישי נטען כי בשני מקרים بتاريخ 26.08.2013, השתמש אחר בפרטיו כרטיס חייב מזויף מסויים, בכוננה להונאות, בכך שביצע באמצעות עסקאות אשראי לצורכי רכישת ביגוד, וזאת בנסיבות חדא עם שני אחרים, שזהותם אינה ידועה למשיבת והחובים היו בסך של 1,949.40 ש"ח (בשעה 16:07), ובסך של 1,329.20 ש"ח (בשעה 09:16). לפי הנטען, בהמשך למתואר לעיל, אחר השתמש בפרטיו כרטיס חייב מזויף מסויים אחר בכוננה להונאות, בכך שביצע באמצעות עסקת אשראי לרכישת ביגוד ושילם באמצעות סך של 2,469 ש"ח. עוד נטען כי בהמשך לכך, המבקש קיבל לידי רכוש, שנקנה באמצעות כרטיסי החזיב המזויפים הנ"ל, והחזק בו בתוך רכב מסווג שברולט שבחזקתו, וזאת עד לתפיסתו בידי שוטרים באותו היום.

(ד) באישום הרביעי נטען כי بتاريخ 26.08.2013, השתמש אחר, בנסיבות חדא עם אחרים, בפרטיו כרטיס חייב מזויף מסויים, בכך שביצע באמצעות עסקת אשראי לרכישת בשמים ושילם עבורה סך של 1,627 ש"ח. בהמשך לכך, נטען כי המבקש קיבל לידי את הרכוש שנקנה באמצעות כרטיס החזיב המזויף, והחזק בו בתוך רכב השברולט, עד לתפיסתו בידי שוטרים.

(ה) באישום השביעי נטען כי بتاريخ 25.8.2013, ספיאן והמבקש השתמשו בנסיבות חדא בפרטיו כרטיס חייב מזויף מסויים, בכוננה להונאות, בכך שביצעו באמצעות עסקת אשראי לרכישת נעליהם, וניסו לשלם סכום בסך 930 ש"ח, אולם העסקה לא אושרה. לפי הנטען בכתב האישום המתוקן, בהמשך אותו ערב, ספיאן והמבקש השתמשו בנסיבות חדא בפרטיו כרטיס חייב מזויף אחר בכוננה להונאות, בכך שביצעו באמצעות עסקת אשראי לרכישת נעליהם ושילמו סכום בסך 930 ש"ח.

(ו) באישום העשיי נטען כי בתאריך 25.8.2013, המבקש השתמש בפרטיו כרטיס חיוב מזויף בכוונה להונאות, בכר שרכש באמצעותו ארוחה תמורה סך של 332 ש"ח.

(ז) באישום האחד עשר נטען כי בנסיבות המפורטות בכתב האישום המתוקן באישומים הראשון עד השלישי, המבקש הסתייע ברכב מסווג שברולט שבחזקתו - לביצוע פשע, בכר שאיפסן בתוכו מוצרים שנרכשו במרמה בפרטיסי חיוב מזויפים.

3. בית המשפט השלים הנכבד הרשע את המבוקש, על יסוד הודהתו בכתב האישום המתוקן, בעבירות הבאות:

(א) באישום השני – גניבת כרטיס חיוב, עבירה לפי סעיף 16(א) לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986 (להלן: חוק כרטיסי חיוב), וזויף, עבירה לפי סעיף 418 יחד עם סעיף 420 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: חוק העונשין).

(ב) באישום השלישי – קבלת רכוש שהושג בפשע, עבירה לפי סעיף 411 לחוק העונשין.

(ג) באישום הרביעי – קבלת רכוש שהושג בפשע, עבירה לפי סעיף 411 לחוק העונשין.

(ד) באישום השביעי – הונאה בכרטיס חיוב (שני מקרים), עבירה לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, קבלת דבר במרמה, עבירה לפי סעיף 415 לחוק העונשין, וניסיון לקבל דבר במרמה, עבירה לפי סעיף 415 יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין.

(ה) באישום העשיי – הונאה בכרטיס חיוב, עבירה לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, וקבלת דבר במרמה עבירה לפי סעיף 415 לחוק העונשין.

(ו) באישום האחד עשר – הסתייעות ברכב לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

4. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם בין הצדדים כי טרם הטיעונים לעונש המבוקש יופנה לשירות המבחן לקבלת תסקירות, ואולם הם לא הגיעו להסכמה ביניהם ביחס לפרטי העונש.

5. בתאריך 04.05.2015, עובר לגזירת הדין – בית המשפט השלים הנכבד הפנה את המבוקש לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות. בהחלטתו בית המשפט השלים הנכבד ציין כי הוא לא גיבש את עמדתו ביחס לעונש הולם בנסיבות העניין, וכי ההפנייה לממונה על עבודות שירות היא כדי שייהו בפני בית המשפט כל הנתונים הדרושים לגזירת הדין.

6. בתאריך 14.07.2015, בית המשפט השלום הנכבד גזר את דינו של המבוקש. במסגרת זו נקבע, בין היתר, כי מתחם העונש ההולם נع, בנסיבות העניין, בין מספר חדש מס' מאסר ל-36 חדש מאסר. עוד נקבע כי חרף העובדה שבכתב האישום המתווך הופרד המבוקש ממספר אישומים (מלבד האישום השבעי בו הם הושמו יחד), עדין קשה להבחין ביניהם נכון הקשר הדוק בין השניים והעובדה שהחזקון, בחלק מהמרקם, בכרטיסי חיוב זהם. במסגרת גזר הדין, בית המשפט השלום הנכבד עמד בנוסף על עבורי פלילי המכבייד של המבוקש, הכלול, בין היתר, עונשי מאסר בגין עבירות רכוש ואלימות. בית המשפט השלום הנכבד עמד עוד על תסקير שירות המבחן, אשר המליך, בין היתר, על עונש מוחשי, ונמנע מלבוא בהמלצת שיקומית בעניינו של המבוקש. מנגד, ניתן משקל להודאותו של המבוקש.

בסיכום של דברים – בית המשפט השלום הנכבד גזר על המבוקש את העונשים המפורטים בפסקה 1 שלעיל.
עונש זהה נגזר על ספיאן.

7. המבוקש הגיע ערעור על גזר דיןו של בית המשפט השלום הנכבד, במסגרתו טען כי הערכתה הדיונית שוגטה בכך שהשיטה על המבוקש ועל ספיאן עונש זהה, וזאת, לשיטת המבוקש, חרף הטענה בין חומרת מעשיו של המבוקש לבין חומרת מעשיו של ספיאן, והעובדה שספיאן נעצר אחר בעיצוםם של ההליכים בפני בית המשפט השלום הנכבד. המבוקש טען גם כי עונש המאסר שהושת עליו בגין הדין חורג מדיניות הענישה הנוהגת במרקם דומים, ואינה נותנת משקל הולם להודאותו, לעובדה ששאה במשך שנה וחצי בתנאים מגבלים במהלך תקופת המשפט, לסכום הרוח הנמוך שהפיק, לשיטתו, כתוצאה מביצוע העבירות, ולגישהו היא אף אינה מתישבת עם הפניותו לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות שירות.

8. בתאריך 26.01.2016 בית המשפט המחוזי הנכבד דחה את ערעורו של המבוקש. בית המשפט המחוזי הנכבד קבע, בין היתר, כי מתחם העונשה שנקבע, בנסיבות העניין, הוא ראוי. בית המשפט המחוזי הנכבד פסק עוד כי מתחם העונשה שנקבע על ידי בית המשפט השלום הנכבד הולם את נסיבות ביצוע העבירות, וגורר דין התחשב כיאות בעבריו הפלילי של המבוקש, בתסקיר שהוגש בעניינו (אשר לא כלל המלצה טיפולית), ונתן גם משקל ראוי להודאותו של המבוקש. בית המשפט המחוזי הנכבד אף קבע כי אין מקום לאבחן בין המבוקש לספיאן לעניין העונש: "שכן חלקו של כל אחד מהם בביצוע העבירות ונתוניהם האישיים אינם מצדיקים אבחנה כזו" (עמ' 12).

ኖכח האמור לעיל – בית המשפט המחוזי הנכבד דחה את הערעור. בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי המבוקש יחול בריצוי עונשו בתאריך 03.05.2016, וכך נעשה.

9. למען שלמות התמונה אצין כי בקשה רשות ערעור שהגיש ספיאן על פסק הדין – נדחתה, בהחלטת חברי השופט א' שהם (ראו: רע"פ 1579/16 ספיאן נ' מדינת ישראל (2016) (28.02.2016) (להלן: עניין ספיאן)).

מכאן הבקשה למתן רשות ערעור שבפני.

טענות המבוקש

10. המבקש טוען כי בית המשפט השלים הנכבד שגה בכך שגורר את דינו לעונש מאסר בפועל, וזאת חרף העובדה שהוא אותו קיבל חווות דעת המmono על עבודות שירות. לטענת המבקש, בית המשפט השלים הנכבד שגה בכך שהשתת על ספיאן ועליו עונש זהה, וזאת, לשיטתו, חרף הטענה הקיימת ביניהם מבחןת נסיבותיהם האישיות. המבקש טוען עוד כי כתבת בשלה העת לשיקומו וכי יש לאפשר לו למצות הליך שיקומי שלא אחורי סוג ובריח (ראו: חוות דעת מטעם השירות הטיפולי "דפ' חדש" מתאריך 22.10.2015), וכי יש מקום להקל בעונש המאסר שנגזר עליו.

דין והכרעה

11. לאחר עיון בבקשתו שלפני ובחומר שצורף לה, וזאת אף מבלי, נדרש בתגובה המשיבה – נחה דעתך כי דין הבקשה להידחות. הטעמים לכך יובאו להלן.

12. בקשה זו אינה עונה על אמות המידה שנקבעו בפסקתו של בית משפט זה למתן רשות ערעור. חרף טענותיו של המבקש – הבקשה אינה מעוררת שאלת משפטית כבדת משקל, או רחבה היקף, אשר חורגת מענייניהם הכלכליים של הצדדים לה. כמו כן לא ניכר חשש מפני עיונות דין, או אי-צדק חמור אשר נגרם למבקש (ראו: רע"פ 15/1971 גלקולי נ' מדינת ישראל, בפסקה 10 (25.01.2016)). די בכך כדי לדוחות את הבקשה.

13. זאת ועוד – הבקשה שלפני מופנית כל כולה כנגד חומרת העונש, אשר הושת על המבקש. בהקשר זה כבר נפסק כי לא ניתן רשות לערער ב"גלוול שלישי" על חומרת העונש, אלא במקרים חריגים בהם ניכרת סטייה קיצונית מדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות (עיינו: רע"פ 14/4491 סורן נ' מדינת ישראל (29.06.2014)). בעניינו, העונש שנגזר על המבקש אינו סוטה חריג מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים בשם לב, בין היתר, לעברו הפלילי המכבייד, ולהחומרת העבירות בהן הורשע (ראו: עניין ספיאן, בפסקה 6).

14. אף לגופם של דברים – דין הבקשה להידחות. בעבר נפסק כי אין בעצם הזמן חוות דעת המmono על עבודות שירות כדי לקבל את ידיו של בית המשפט הגוזר את דין הנאשם, לא כל שכן כאשר בית המשפט מצין הדבר זאת מראש בהחלטת הפניה (ראו: רע"פ 13/2996 ניאזוב נ' מדינת ישראל, בפסקה כח (13.08.2014)). בעניינו – בית המשפט השלים הנכבד הדגיש במפורש בהחלטתו כי הוא אינו מחויב לחוות דעתו של המmono על עבודות שירות, תוך שהוא מבהיר כי:

"... עצם הפניה זו אין בה ולא כלום עם גזר הדין בסופו של יומם. הפניה זו לא באה אלא כדי שייהו לפני כל הנטונים הרלוונטיים לגזר דין של הנאשם [המבקש]" (בעמ' 11; ההדגשה שלי – ח"מ).

15. בנסיבות העניין שבפניינו – המבקש הורשע במעשים הונאה שיטיתית ומתחכמת באמצעות כרטיסי חיבור, מתוך רצון להפיק רווחים קלים, ומבלוי ליתן דעתו להשפעות הקשות שמעשו עלולים לגרום לבעליהם של כרטיסים אלו (ראו גם: עניין ספיאן, בפסקה 7). בכך יש להוסיף, את עברו הפלילי המכבייד של המבקש, הכלול הרשעות במגוון רחב של עבירות פליליות, וrichtוי עוני מאשר לתקופות משמעותיות בגין הצתת רכב (16 חודשים

מאסר), סיכון חי אדם בנתיב תחבורת (30 חודשי מאסר), ניסיון שוד והחזקת נשק (42 חודשי מאסר), ועבירות נוספות
- המצביעים לכדי 96 חודשי מאסר. מנגד, הנתונים העומדים לזכותו של המבוקש נשקוו בידי בית משפט השלום
הנכבד, ובכלל זאת הודהתו של המבוקש בכתב האישום המתוקן.

16. לא מצאתי גם מקום להתערב במסקנותו של בית המשפט המקורי הנכבד לעניין העדר צורך באבחנה בין המבוקש
לענינו של ספיאן, בשים למזהות האישומים, מושא כתב האישום המתוקן, וחלקו של כל אחד מהם. גם ההליך השיקומי
הנטען על ידי המבוקש איננו חזות הכל; בהקשר לכך ציינתי באחת הפרשות כי:

"... על אף חשיבותו של האינטראס השיקומי של הנאשם, מדובר בשיקול נוספת, אחד מני רבים, אותו על בית המשפט
לשקל, לצד יתר שיקולי הענישה" (ראו: רע"פ 8531/15 עלייה נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (14.12.2015)).

מעבר לכך מהתסaurus שהוגש "מצטערת תמונה קודרת ביותר", בדברי בית המשפט השלום הנכבד באשר למבקר
(ראו: עמ' 22 לגזר הדין; ההדגשה שלי - ח"מ).

לפיכך לא מצאתי עילה מצדיקה את התערבותו של בית משפט זה "בגיגול שלישי" בעונש שנגזר על המבוקש.

17. נוכח כל האמור לעיל – הבקשה נדחתה.

ניתנה היום, ב' באלו התשע"ו (5.9.2016).